

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı: 1210
Tarih: 19.06.2012

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Öğretmenlik mesleğinin Milli Eğitim Bakanının söylemleriyle itibarsızlaştırılmasını, öğretmenlerin haklarının birer birer gasp edilmesini ve öğretmenlerin “az çalışıp çok ücret aldıkları!” çarpıtmasını açığa çıkarabilmek ve öğretmenliğin saygınlığını ve aydın imgesini temel alan politikalar geliştirebilmek amacıyla Anayasa’nın 98’inci İç Tüzüğü’nün 104’üncü ve 105’inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ve teklif ederiz.

Pervin BULDAN

Grup Başkanvekili

Hasip KAPLAN

Grup Başkanvekili

GEREKÇE

Öğretmenlik mesleği, öğretmenin eğitime ilişkin beklentileri gerçekleştiren temel bir aktör olmasını kabulünden yola çıkılarak kurulmuştur. Türkiye’de de bu temelde Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana öğretmene modern toplumun inşası sürecinde önemli bir görev verilmiştir. Ülkenin kalkınmasında eğitimin önemi artıkça öğretmen rolü de güçlenmiştir. Fakat 1980’lerden sonra neoliberal ekonomik politikaları ile öğretmenlik mesleği yeniden biçimlendirilmeye çalışılmıştır. Bu temelde öğretmenler yoksullaştırılmış, öğretmenlik mesleğinin hızla niteliksizleştirilmeye çalışılmıştır. Neoliberal dönüşüm temelinde yeniden biçimlendirilen öğretmen, düşünmekten çok yapmaya yönlendirilmiştir. Aslında yapılmak istenen,. Eğitimin toplumsal anlamını kavramış ve bu kavrayışın temelini oluşturan donanıma hakim olan, öğrenme/öğretme süreciyle ilgili 'toplumsal sorumluluk' duygusuna sahip ve mesleki davranışlarıyla ilgili kararları kendisi veren, dıştan kontrolü kabul etmeyen ve özel ihtisas gerektiren bir meslek olarak görülen öğretmen imgesi; mesleki etkinlikleri piyasa kriterleri olan profesyonel standartlar, performans göstergeleri ve verimlilik gibi, dışsal hesap verebilirlik mekanizmalarıyla ölçülen bir meslek elemanına dönüştürülmeye çalışılmaktadır. Diğer bir deyişle öğretmeni eleştirel düşünen ve tepki verebilen “aydın”dan çok bir “teknisyen” olarak yeniden tanımlamaktadır. Bu dönüştürme çabasının AKP iktidarı döneminde daha fazla yoğunlaştığı, öğretmenlik mesleğinin dönüştürülmekle birlikte itibarsızlaştırıldığı görülmektedir. Doğrudan Eğitim Bakanları tarafından öğretmenler “az çalışan”, “sorumluluktan kaçan” kişiler olarak nitelendirilmiş ve AKP’nin eğitim politikalarından kaynaklı eğitim sisteminin tüm başarısızlıkları doğrudan öğretmenler üzerine yıkılmaya çalışılmıştır.

Öğretmenlik mesleği aydın kimliği ve toplumsal zeminde yüklendiği rol gereği eleştirel düşünmeyi temel almak zorundadır. Bu nedenle öğretmenler eğitim sistemi başta olmak üzere toplumsal zeminde yapılan tüm değişiklikleri sorgulamak ile yükümlüdürler. Fakat bu eleştirilere katlanmak istemeyen, yaptığı her değişikliğin hiçbir şekilde üzerine düşünülmeden öğretmenler tarafından doğrudan yapılmasını isteyen Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer, mevcut değişikliklere inanmayan öğretmenleri “öğretmenlikten istifa etmeye davet” edecek kadar ileri gitmiştir. Öğretmeni itibarsızlaştıran tehditkâr üslubunu ile öğretmenlere sürekli çarpıtılmış bilgiler sunmuştur. Bakan Türkiye’de öğrencilerin diğer ülkelerdeki öğrencilere kıyasla başarısız olduklarını belirmiş, kendi sorumluluğunu görmezden gelerek sistemin tüm eksikliklerini öğretmenlere yüklemiştir. Öğretmenleri az çalışmak ile suçlayan Bakan, öğretmenlerin çalışma sürelerini hesaplarken teneffüsleri bile az

çalışmaya örnek gösterecek kadar seviyeyi düşürmüştür. Öğretmenlerin eğitim öğretime hazırlanma sürelerini yok saymıştır. Öğretmenlere yüklenen ADEY, Okullar Hayat Olsun, TEBFİS vb. sayısız işi dikkate almamıştır. Kendi geliştirdiği “orijinal” hesaplamalara göre OECD ülkeleri arasında “en az çalışıp en fazla ücret alan!” öğretmenler kategorilerinde Türkiye’deki eğitim emekçilerinin üst sıralarda yer aldığını ileri sürmüştür.

Tüm bu söylemlerin altında yatan gerçek, AKP’nin eğitim politikalarının amacı, öğretmenliği itibarsızlaştırmak böylelikle eğitimin niteliğini düşürmek, özel okulları daha güçlü bir seçenek olarak sunmak, eğitimi daha hızlı piyasaya açmak ve ticarileştirmek, öğretmenleri daha ucuza ve esnek koşullarda çalıştırmak, düşünmeyen, eleştirmeyen sadece istenileni yapan uysal bir nesil yetiştirmektir. Bu noktada kendine engel gördü öğretmenlik mesleğine sürekli saldırılmaktadır. Çünkü Dave Hill’in de belirttiği gibi, öğretmenler, “sermayenin bugünkü hegemonik projesini meşrulaştırma veya gayrı meşru ilân etme konusunda bireysel ve kolektif güce sahiptirler.” AKP eğitim sisteminin tümünde yukarıda belirtilen değişimleri daha rahat yapabilmek için bu kolektif gücü ortadan kaldırmak istemektedir.

Öğretmenlik mesleğinin Milli Eğitim Bakanının söylemleriyle itibarsızlaştırılmasına, öğretmenlerin haklarının birer birer gasp edilmesine, neoliberal politikalar ile öğretmenlik mesleğinin dönüştürülmesine, öğretmenlerin salt performans ve verimlilik kriterleri ile hareket eden rekabetçi bir kimliğe büründürülmesine dur demek, bu sürecin gelişiminin temel dinamiklerini kavramak ve öğretmenlik mesleğinin “aydın” imgesini ve saygınlığını tekrardan kazanabilmesi için neler yapılabileceğinin ortaya çıkarılması amacıyla bir meclis araştırma komisyonu kurulması elzemdir.